

Pobieranie krwi na badania u pacjentów dializowanych

BADANIA PO DIALIZIE

1. Badanie krwi pobieranej po dializie służy określeniu adekwatności prowadzonej terapii, a od wyniku będą zależały parametry zabiegu u danego pacjenta w kolejnym miesiącu.
2. Dlatego istotne jest zmniejszanie ryzyka wystąpienia błędów związanych z pobraniem, zwłaszcza spowodowanych recyrkulacją czy efektem odbicia (*rebound*).
3. Główną zasadą jest stosowanie metody wolnego przepływu/zatrzymania pompy (*slow flow/stop pump sampling technique – procedura 07_04_03 i 08_03_01, wytyczne KDOQI i wytyczne RAS*), która obejmuje:
 - Wyłączenie lub zmniejszenie UFR do 50 ml/h;
 - Zmniejszenie prędkości przepływu płynu dializacyjnego do 300 ml/min lub wyłączenie przepływu płynu dializacyjnego;
 - Zmniejszenie przepływu krwi do 100 ml/min;
 - Odczekanie co najmniej 15 sekund;
 - Zatrzymanie pompy krwi;
 - Odłączenie części tętniczej linii dializacyjnej od igły dializacyjnej/światła cewnika i **pobranie próbki krwi bezpośrednio z dostępu naczyniowego**. Probówka powinna wypełnić się próżniowo lub należy zaaspirować wymaganą objętość krwi do strzykawki. Zbyt mała lub zbyt duża objętość krwi wpływa na wynik badania, dlatego istotne jest pobranie dokładnie takiej objętości, jaka jest wymagana (na probówce – do wysokości kreski). Pobierając krew za pomocą strzykawki, należy pamiętać o powolnym wypełnieniu strzykawki, aby zapobiec pienieniu się krwi i hemolizie. **Bezpośrednio po pobraniu próbki należy powolnym ruchem wymieszać krew z zawartością probówki** poprzez kilkukrotne odwrócenie probówki góra–dół (liczba minimalnie wymaganych ruchów jest uzależniona od zaleceń producenta).
 - W wyjątkowych sytuacjach jest możliwe pobranie krwi z portu iniekcyjnego na części tętniczej linii dializacyjnej, co ze względu na możliwy wpływ na wynik badania należy odnotować w dokumentacji medycznej pacjenta oraz przekazać Pielęgniarence Oddziałowej i lekarzowi.

Pamiętajmy: Właściwa technika pobierania krwi pozwala na uzyskanie materiału dobrej jakości oraz wyniku adekwatnego do sytuacji zdrowotnej pacjenta, co wpływa na podjęcie odpowiednich decyzji terapeutycznych.

